

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๕๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๓/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผู้คัดค้าน

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผู้คัดค้านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๒๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

ต่อผู้ร้องทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๘ ตำแหน่ง จำนวน ๒๑ บัญชี ผู้ร้องตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้คัดค้านแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ปรากฏว่าผู้คัดค้านไม่ได้แสดงเงินฝากของนางรวีวรรณ ปริศนานันท์กุล คู่สมรสในการยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๓ จำนวน ๒ บัญชี คือ บัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีนางรวีวรรณ ปริศนานันท์กุล และหรือ นายเกรียงศักดิ์ ฉัตรบริรักษ์ เลขที่บัญชี ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๑-๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๓๙๐,๐๘๒.๑๕ บาท และเลขที่บัญชี ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๒-๙ เป็นเงินจำนวน ๖,๔๓๒,๒๒๗.๘๕ บาท ผู้ร้องตรวจสอบที่มาของ เงินในบัญชีเงินฝากที่ผู้คัดค้านไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าในระหว่างวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ได้มีเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฝากเข้าบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านและญาติของผู้คัดค้านหลายบัญชี ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยนายเกรียงศักดิ์ ฉัตรบริรักษ์ ได้ทำสัญญากู้เงิน จากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ จำนวนเงิน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้เลขที่ ๙๐๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยนำเงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยนางรวีวรรณ ปริศนานันท์กุล และหรือนายเกรียงศักดิ์ ฉัตรบริรักษ์ และหรือนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ จำนวน ๓ บัญชี ได้แก่บัญชีเงินฝากเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๗๙-๗ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๘๐-๐ และเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๘๘-๓ ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากที่มีต้นเงินมาจากเงินจำนวน ๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนำเป็นประกันเงินกู้ ในวันเดียวกันเงินกู้จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท ถูกกระจายไปเข้าบัญชีเงินฝาก ของภริยาผู้คัดค้านและญาติของผู้คัดค้านรวม ๗ บัญชี ซึ่งต่อมานางรวีวรรณถอนเงินที่ได้มาจากการทำสัญญา กู้เงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเกือบทั้งหมด เช่น ในวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในชื่อนางรวีวรรณจำนวน ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒ ซื้อหน่วยลงทุนรวมหุ้นบุริมสิทธิ-หุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในชื่อนางรวีวรรณ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินส่วนที่เหลือได้ฝากบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางรวีวรรณ และหรือนายเกรียงศักดิ์

และหรือนายไพโรจน์เป็นเจ้าของของบัญชีร่วมกัน ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากที่ผู้คัดค้านไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องข้างต้น และมีผู้กล่าวหาผู้คัดค้านเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ และเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ว่าจงใจปกปิดบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ ๓ ไร่ ๒๔.๑ ตารางวา โดยไม่แสดงบ้านหลังดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ และขอให้ลงโทษผู้คัดค้านฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ผู้คัดค้านให้การปฏิเสธและคัดค้านว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่มีอำนาจรับคดีนี้ไว้พิจารณา เนื่องจากการกระทำของผู้คัดค้านเกิดขึ้นในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ใช้บังคับ ผู้ร้องจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญและไม่อาจนำบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งยกเลิกความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาบังคับใช้แก่ผู้คัดค้านได้ ผู้ร้องมิได้ส่งรายงานการไต่สวนและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดให้เป็นผู้ยื่นคำร้องก่อน เมื่ออัยการสูงสุดเห็นว่า มีข้อไม่สมบูรณ์และมีการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับการยื่นคำร้อง แล้วไม่อาจหาข้อยุติได้ ผู้ร้องจึงจะมีอำนาจยื่นคำร้องได้เองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๓ คำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายรายละเอียดกับวันเวลาในการกระทำความผิด และผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เกิน ๕ ปี นับแต่วันกระทำความผิด จึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด เมื่อปี ๒๕๑๖ มีนายบักชีว แซ่ฉั่ว และนางจุยเซียง แซ่จั้ง เป็นผู้ลงทุนเป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ทำหน้าที่บริหาร ส่วนนางรวีวรรณทำหน้าที่ดูแลการเงินและบัญชี โดยแต่ละคนได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน ปี ๒๕๒๑ ผู้คัดค้านสมรสกับนางรวีวรรณและเข้าทำงานที่ หจก.โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ ปี ๒๕๒๓ จึงลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้วยการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ จนปี ๒๕๒๙ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง หลังจากนั้นจึงได้รับการสนับสนุนการเงินจากพรรคชาติไทย ซึ่งผู้คัดค้านจะมอบให้นางรวีวรรณเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการเลือกตั้ง ปกตินางรวีวรรณจะนำฝากในบัญชีของผู้คัดค้านหรือนางรวีวรรณ เว้นแต่กรณียังไม่มีเวลาจำเป็นต้องใช้ทันทีก็จะนำฝากบัญชีเงินฝากประจำของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจเพื่อประโยชน์ในการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ห้าง ปี ๒๕๓๖ นายบักชีวถึงแก่ความตาย นางรวีวรรณแม้จะไม่ได้รับมรดกแต่ยังคงรับผิดชอบดูแลการเงินและบัญชี หจก.โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจต่อมา การที่นางรวีวรรณมีชื่อในบัญชีเงินฝากห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจเป็นเพียงถือครองบัญชีแทนไม่ใช่เจ้าของที่แท้จริง ในช่วงปี ๒๕๓๙ ถึง ๒๕๔๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยนายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ มอบหมายให้นางรวีวรรณทำธุรกรรมทางการเงิน เช่น ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท นำบัญชีเงินฝากของ หจก.โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจจำนวน ๓ บัญชีไปจำหน่ายเป็นประกันเงินกู้ นำเงินกู้กระจายฝากเข้าบัญชีเงินฝากประจำที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นางรวีวรรณนำไปซื้อหน่วยลงทุนรวมหุ้นบุริมสิทธิ-หุ้นกู้ด้อยสิทธิของบริษัทมหาชนจำกัดธนาคารกสิกรไทย เป็นเงินที่นางจุยเซียงมารดาสั่งไว้ก่อนถึงแก่กรรมเมื่อปี ๒๕๔๑ ให้นายไพโรจน์แบ่งเงินให้นางรวีวรรณ ที่ผู้คัดค้านแสดงรายการบัญชีเงินฝาก หจก.โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจรวม ๕ บัญชี ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องในกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทองเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ว่าเป็นทรัพย์สินของนางรวีวรรณจึงเป็นการสำคัญผิดในข้อเท็จจริง เมื่อได้รับการชี้แจงจากนางรวีวรรณว่า เงินฝากเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ ผู้คัดค้านจึงไปพบเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการยื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยได้รับคำแนะนำว่าเมื่อไม่ใช้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านและคู่สมรส ก็ไม่จำเป็นต้องแสดงรายการในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน สำหรับบ้านเลขที่ ๕/๕ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง นายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์หารือและตกลงกัน จะทำเป็นสำนักงานดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของนายไพโรจน์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งตั้งนายก องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง และให้ผู้คัดค้านใช้เป็นสำนักงานกับที่พักอาศัย จึงใช้เงินของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจซื้อที่ดินและจ่ายค่าก่อสร้างบ้าน บ้านและที่ดินดังกล่าว มิใช่ของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านมิได้ตั้งใจแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้คัดค้านสมรสกับนางรวีวรรณ เมื่อปี ๒๕๒๑ นางรวีวรรณ เป็นบุตรของนายบักชีว แซ่ฉั่ว กับนางจุกเชียง แซ่จั้ง โดยมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๕ คน คือ นายเกรียงศักดิ์ นายไพโรจน์ นางรวีวรรณ นางสาวงามทิพย์ ฉัตรบริรักษ์ และนางสาวมณี ฉัตรบริรักษ์ ครอบครัวฉัตรบริรักษ์ประกอบธุรกิจการค้าโรงสีข้าว โดยจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดเมื่อปี ๒๕๑๖ ชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ซึ่งตามรายการจดทะเบียนระบุว่า ผู้เป็นหุ้นส่วน ของห้างหุ้นส่วนมี ๕ คน คือ นายไพโรจน์ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวรวีวรรณ นายบักชีว และนางจุกเชียง โดยนายไพโรจน์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ครอบครัวฉัตรบริรักษ์ใช้บัญชีเงินฝากธนาคารหลายบัญชี รวมทั้ง บัญชีเงินฝากประจำธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๗๙-๗ ชื่อบัญชี หจก.โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยนางรวีวรรณ และหรือนายเกรียงศักดิ์ และหรือนายไพโรจน์ บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๘๐-๐ ชื่อบัญชี หจก.โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยนายเกรียงศักดิ์ และหรือนางรวีวรรณ และหรือนายไพโรจน์ บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๑-๐ ชื่อบัญชีนางรวีวรรณ และหรือนายเกรียงศักดิ์ บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๒-๙ ชื่อบัญชีนางรวีวรรณ และหรือนายเกรียงศักดิ์ และบัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ ชื่อบัญชี หจก.โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เดิมผู้คัดค้านเป็นลูกจ้างโรงสีต่อมาลาออกไปทำงานการเมือง ประมาณปี ๒๕๒๓ และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง ครั้งแรกในปี ๒๕๒๙ นายบักชีวและนางจุกเชียงถึงแก่กรรมเมื่อปี ๒๕๓๖ และ ๒๕๔๑ ตามลำดับ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ นายเกรียงศักดิ์และนายไพโรจน์ทำบันทึกข้อตกลงแบ่งทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด

โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจกันคนละครึ่ง โดยมีนางรวีวรรณ นางสาวงามทิพย์ และนางสาวมณี ลงชื่อเป็นพยาน เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙ นายสุรเชษ นิมกุลซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ และ ๑๔๓๖๑ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ ๓ ไร่ ๒๔.๑ ตารางวา และ ๒ ไร่ ๔๒ ตารางวา ตามลำดับ จากนางนวลเนตร กวยาวงค์ ผู้จัดการมรดกของนายอนันต์ กวยาวงค์ และจำนองเป็นประกันหนี้เงินกู้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ต่อมาวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ นายสุรเชษทำสัญญาจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ให้แก่นายไพโรจน์ และมีการปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๕/๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ แล้วผู้คัดค้านและครอบครัวเข้าพักอาศัยในบ้านหลังดังกล่าวต่อมาเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ นายวีระ สมความคิด นายอนุวัฒน์ อึ้งเจริญ และนายสุรียนต์ บุญาคำ มีหนังสือร้องเรียนขอให้ผู้ร้อง ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้คัดค้าน หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ นายสุรเชษจดทะเบียนโอนขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ให้แก่นายไพโรจน์ ผู้ร้องแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนและพิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านแล้ว มีมติให้ยื่นคำร้องคดีนี้

ข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หมวด ๑๐ ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มาตรา ๒๙๑ ถึงมาตรา ๒๙๖ บัญญัติเป็นหลักการว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นตำแหน่ง ให้ผู้ร้อง ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินดังกล่าวโดยเร็ว ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ให้ผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นหรือวันที่ตรวจพบว่ามีกระทำความผิด และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นตำแหน่ง ต่อมาเมื่อประกาศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง

และมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ใช้บังคับเมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวดังกล่าวได้ดำเนินการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ และต่อมามีพระบรมราชโองการให้ตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้แทนรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวดังกล่าว

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหมวด ๑๒ การตรวจสอบอำนาจรัฐ ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบทรัพย์สิน มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๔ ยังคงบัญญัติหลักการเรื่องหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน้าที่ของผู้ร้องในการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินกับเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตลอดจนสภาพบังคับหรือบทลงโทษ ผู้กระทำการอันไม่ชอบหรือขัดบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คงเปลี่ยนแปลงเฉพาะองค์การศาลผู้ทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดเรื่องและผู้ร้องเสนอจากศาลรัฐธรรมนูญเป็นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเปลี่ยนแปลงการนับวันพ้นจากตำแหน่งและวันต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเป็นตั้งแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยเท่านั้น

ดังนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงมิได้ยกเลิกการกระทำอันไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ดังที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้าง นอกจากนี้คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไม่ได้มีประกาศฉบับใดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ ยังบัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาจะพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวฉบับใหม่ ซึ่งในที่สุดสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็พิจารณาให้ความเห็นชอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ในหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ เรื่องการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๓๒ ถึง ๓๘ ซึ่งยังคงหลักการเดิมไว้ทั้งหมด มิได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกเลิกตามที่ผู้คัดค้านต่อสู้แต่อย่างใด ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๓/๒๕๕๐ และที่ ๑๔/๒๕๕๐ ที่ผู้คัดค้านอ้างถึง ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขณะยื่นคำร้องอยู่ระหว่างบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ แต่ระหว่างพิจารณาคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายว่า ระหว่างการพิจารณาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยที่มาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวบัญญัติให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ และบัญญัติให้บรรดาคดีหรือการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไป ข้อเท็จจริงและประเด็นที่วินิจฉัยจึงไม่ตรงกับคดีนี้ ส่วนที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องมิได้ส่งรายงานการไต่สวนและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดให้เป็นผู้ยื่นคำร้องก่อน เมื่ออัยการสูงสุดเห็นว่ามีข้อไม่สมบูรณ์และมีการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับการยื่นคำร้องแล้วไม่อาจหาข้อยุติได้จึงจะมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ (๑) ถึง (๔) ที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายยมิติดปกติ ทุจริตหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งตามมาตรา ๑๐ บัญญัติให้ผู้ร้องส่งรายงานเอกสาร พยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายใน ๑๔ วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล หากอัยการสูงสุดมีความเห็นว่า เรื่องที่ส่งมานั้นยังมีข้อไม่สมบูรณ์ ตามมาตรา ๑๑ ให้ผู้ร้องและอัยการสูงสุดร่วมกัน

ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ เมื่อไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้ผู้ร้องมีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับกรณีจึงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จคดีนี้ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บัญญัติให้อำนาจผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้โดยตรง และเมื่อให้อำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จอันเป็นคำขอหลักหรือประธานแล้ว ในส่วนความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นคำขอร้องหรืออุทธรณ์ จึงสมควรที่จะได้วินิจฉัยเสียในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อความสะดวก รวดเร็ว ไม่ถกถล่นและไม่เกิดปัญหาคำวินิจฉัยขัดกัน องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า คำร้องของผู้ร้องเกี่ยวกับบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เคลือบคลุมหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องบรรยายคำร้องว่าผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๘ ตำแหน่ง และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจำนวน ๒๑ บัญชี โดยไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินว่ามีบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ของผู้คัดค้านและภริยา กับแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาท้ายคำร้อง ตามเอกสารหมาย ร. ๑ ด้วย คำร้องของผู้ร้องบรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าผู้คัดค้านกระทำความผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ ทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้อด้วยอย่างชัดเจนซึ่งผู้คัดค้านเข้าใจข้อหาได้ดี จึงต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า คำร้องของผู้ร้องส่วนนี้จึงไม่เคลือบคลุม

ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำร้องของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า การกระทำความผิดฐานจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จนั้น มีมาตรการบังคับหรือบทลงโทษในทางรัฐธรรมนูญคือการให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองและห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองและในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) และบทลงโทษทางอาญาเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่บทกฎหมายดังกล่าวมิได้บัญญัติเรื่องอายุความเอาไว้จึงต้องนำบทบัญญัติในภาค ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ ดังนั้น คดีในส่วนอาญาจึงมีอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ผู้ร้องยื่นคำร้องว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ โดยปกปิดไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี และบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตั้งแต่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และตำแหน่งทางการเมืองอื่นเรื่อยมาจนกระทั่งตำแหน่งสุดท้ายคือตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ จึงเห็นได้ว่า การกระทำความผิด ระหว่างวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ก่อนวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จะบัญญัติว่าเป็นความผิดทางอาญาไม่เป็นความผิดทางอาญาและไม่มีกรณีที่จะขาดอายุความทางอาญาดังที่ผู้คัดค้านต่อสู้ได้ ส่วนความผิดในครั้งต่อมาจนถึงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เกินกว่าห้าปี จึงขาดอายุความทางอาญา ส่วนมาตรการบังคับตามรัฐธรรมนูญไม่มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้ อีกทั้งไม่เป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ จึงนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้ไม่ได้เช่นกัน นอกจากนี้ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายฉบับใดให้สิ้นผลไปเพราะล่วงเลยระยะเวลา อย่างไรก็ตาม ลักษณะการกระทำของผู้คัดค้านที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าจงใจไม่ยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นความสำเร็จและสิ้นสุดลงเมื่อพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นความผิดธรรมดาที่เกิดจากการกระทำในแต่ละครั้งและภายหลังจากนั้นผู้คัดค้านยังคงมีหน้าที่ ตามกฎหมายที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอยู่ต่อมา การกระทำของผู้คัดค้าน จึงมิใช่ความผิดต่อเนื่องแต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีได้มีคำขอทางอาญาให้เรียกกระทรวงกลาโหมผู้คัดค้าน ดังนั้น องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งถือว่าเป็นวันที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ครั้งหลังสุดจนถึงวันยื่นคำร้องยังไม่เกินห้าปี จึงไม่ขาดอายุความทางอาญา

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือไม่ เห็นว่า นางรวิวรรณภริยาผู้คัดค้านมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๕ คน คือ นายไพโรจน์ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวงามทิพย์ และนางสาวมณี บิดามารดาและบรรดาญาติพี่น้องร่วมกันประกอบกิจการโรงสี มาตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๐๘ จนปี ๒๕๑๖ บิดามารดาแยกมาตั้งโรงสีของตนใช้ชื่อว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เมื่อปี ๒๕๒๑ นางรวิวรรณสมรสกับผู้คัดค้านแล้วแยกครอบครัวไปอยู่กับผู้คัดค้านที่บ้านเลขที่ ๒๙๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง และประกอบธุรกิจค้าขายข้าวสารที่ตลาดศาลเจ้าโรงทองชื่อร้านวิเศษชัยชาญเจริญกิจเรื่อยมา เห็นว่า แม้ในหนังสือรับรองจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เอกสารหมายเลข ร. ๔๓ แผ่นที่ ๕๖๐ จะระบุว่านางรวิวรรณลงหุ้นด้วยเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่นางรวิวรรณก็ไม่ได้เป็นหุ้นส่วนที่แท้จริงเพราะเงินลงทุนเป็นของบิดามารดา อำนาจในการจัดการห้างหุ้นส่วนก็เป็นของนายไพโรจน์ หุ้นส่วนผู้จัดการแต่เพียงผู้เดียว บัญชีเงินฝากของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๖๖-๓-๐๑๘๖๗-๘ เอกสารหมายเลข ร. ๓๘ แผ่นที่ ๕๓๔ ซึ่งเปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๓ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๓๖๘-๓๐๐๑๒๙-๔ เอกสารหมายเลข ร. ๔๓ แผ่นที่ ๕๖๓ ซึ่งเปิดบัญชีก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘ และบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีนายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ เลขที่บัญชี ๓๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘

เอกสารหมาย ร. ๓๒ เปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งน่าจะเป็นบัญชีเงินฝากของกงสีคือของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจค้าขายข้าว จึงมีปริมาณเงินเข้าฝากและถอนออกจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนางรวิวรรณไม่ได้มีอำนาจเบิกถอนเงินจากทั้งสามบัญชีแต่อย่างใด เมื่อตรวจสอบรายการบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่บัญชี ๓๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘ จะพบว่ามีการฝากเงินที่มียอดเงินฝากครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เกือบทุกรายการและมีการถอนเงินออกจากบัญชีครั้งละหลายล้านบาท ตัวเลขฝากถอนเป็นจำนวนเต็มไม่มีเศษเงินบาทและเศษสตางค์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะรายการเงินฝากที่มียอดเงินฝากครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ที่นำฝากเงินเข้าบัญชีดังกล่าวคือบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด ซึ่งมีกรรมการ ๓ คน คือนายไพศาล ควรทรงธรรม นายภูมิศักดิ์ เพิ่มพูนทรัพย์ และนางชิงจิง ควรทรงธรรม มีทุนจดทะเบียน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าค้าข้าวตั้งอยู่ที่ ๑๙๔/๑๘ ซอยพระยาภิรมย์ ถนนทรงวาด แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร นายไพศาลเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัท นายไพศาลและบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด มีบัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาปลับปลาไชย จำนวน ๒ บัญชี ได้แก่ บัญชีเลขที่ ๐๐๑-๓๑๗๙๗๔-๒ ชื่อบัญชีนายไพศาล และเลขที่ ๐๐๑-๓๒๔๘๗๔-๕ ชื่อบัญชีพูลทรัพย์ ตามเอกสารหมาย จ. ๔๔ แผ่นที่ ๕๗๕ ถึง ๗๒๗ เมื่อตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางบัญชีปรากฏว่ามีการถอนเงินจากทั้ง ๒ บัญชี ครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลายครั้ง สอดคล้องสัมพันธ์กับการฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่บัญชี ๓๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘ ที่มีรายการนำฝากครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เช่นกัน ซึ่งนายไพโรจน์ นายเกรียงศักดิ์ และนายไพศาลต่างให้การและเบิกความตรงกันว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจทำธุรกิจค้าข้าวกับบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด มานานแล้ว โดยส่วนใหญ่การติดต่อซื้อขายข้าวจะติดต่อกันทางโทรศัพท์ เมื่อมีการตกลงปริมาณข้าวและราคากันแล้วห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจก็จะส่งข้าวไปให้ ซึ่งบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด จะชำระเงินค่าซื้อข้าวโดยจะโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ซึ่งเปิดไว้ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีชื่อนายเกรียงศักดิ์และนายไพโรจน์เป็นเจ้าของบัญชีร่วมกัน โดยบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด จะโอนเงินค่าซื้อข้าวเข้าบัญชีครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะในการ

ทำธุรกิจซื้อขายข้าวทางห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจจะไม่ส่งข้าวไปครบตามจำนวนที่ซื้อในครั้งเดียวแต่จะใช้วิธีทยอยส่งมาให้ก่อน เมื่อส่งมาช่วงหนึ่งทางห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจก็จะขอเก็บเงินบางส่วน ซึ่งทางบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด จะชำระเงินค่าซื้อข้าวตามที่ทางห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจขอเก็บเงินมา โดยในแต่ละครั้งเป็นจำนวนเต็มไม่มีเศษ เช่น ครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกระทั่งเมื่อมีการส่งข้าวครบถ้วนแล้วก็จะมีการคิดบัญชีส่วนที่ขาดที่เป็นเศษอีกครั้ง นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ มีการทำบันทึกข้อตกลงแบ่งทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เอกสารหมายเลข ร. ๑๑๖ แผ่นที่ ๑๐๗๘ ซึ่งระบุว่านายเกรียงศักดิ์และนายไพโรจน์ตกลงแบ่งทรัพย์สินและเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจและหรือในนามของบุคคลทั้งสอง ซึ่งเกิดจากการประกอบธุรกิจของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจกันคนละครึ่ง โดยมีนางรวีวรรณ นางสาวงามทิพย์และนางสาวณิร่วมลงชื่อเป็นพยานยอมรับการแบ่งทรัพย์สินโดยทั้งสามคนไม่ได้รับส่วนแบ่งใด ๆ บันทึกข้อตกลงแบ่งทรัพย์สินนี้จึงเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า ผลประโยชน์ที่ได้จากการประกอบธุรกิจโรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจจะแบ่งกันเฉพาะนายไพโรจน์กับนายเกรียงศักดิ์เท่านั้น ไม่ได้แบ่งให้น้องสาวแต่อย่างใด ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ นางรวีวรรณและผู้คัดค้านก็รับว่า นางรวีวรรณไม่มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เนื่องจากตามธรรมเนียมประเพณีของคนจีนจะแบ่งทรัพย์สินให้แก่บุตรชาย ประกอบกับพฤติการณ์ที่นางรวีวรรณเมื่อสมรสกับผู้คัดค้านแล้วก็แยกครอบครัวไปทำธุรกิจส่วนตัวเป็นเวลานานเกือบ ๒๐ ปี ซึ่งตามแบบความเห็นชอบที่มีต่อลูกค้าเพื่อการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ เอกสารหมายเลข ร. ๑๑๑ ที่นางรวีวรรณให้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของบริษัทหลักทรัพย์เอกอรัญ จำกัด ตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ยังระบุว่า นางรวีวรรณเป็นเจ้าของร้านวิเศษชัยชาญเจริญกิจประกอบกิจการค้าขายข้าวสารมีรายได้เดือนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท จึงเชื่อว่าหลังจากสมรสกับผู้คัดค้านแล้วนางรวีวรรณไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจอีก การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจโดยนายเกรียงศักดิ์ทำหนังสือมอบอำนาจให้นางรวีวรรณเปิดบัญชีในนามห้างและถอนเงินจากบัญชีธนาคารในช่วงเวลาเกิดเหตุได้ตามหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เอกสารหมายเลข ร. ๑๔๖ และต่อมานางรวีวรรณดำเนินการเปิดบัญชีเงินฝากที่ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่บัญชี ๑๔๑-๓-๔๔๗๙-๗ และเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๘๐-๐

เอกสารหมาย ร. ๑๕ และ ร. ๑๖ ที่ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาอ่างทอง เลขที่ ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ เอกสารหมาย ร. ๓๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙ และวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ตามลำดับ จึงแสดงให้เห็นว่าบัญชีทั้งหมดดังกล่าว ไม่ใช่บัญชีเงินฝากที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของกิจการโรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ เพราะมีบัญชีเงินฝากที่ใช้ในการประกอบกิจการค้าขายข้าวและธุรกรรมทางการเงินระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจกับบริษัทเกษตรพูลผล จำกัด อยู่แล้ว คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพิเศษชัยชาญ เลขที่ ๗๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๖๖-๓-๐๑๘๖๗-๘ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพิเศษชัยชาญ เลขที่ ๓๖๘-๓๐๐๑๒๙-๔ ซึ่งเปิดใช้มาตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘ โดยทั้งสามบัญชีไม่มีชื่อของนางรวิวรรณร่วมเป็นผู้มีสิทธิเบิกถอนเงินในบัญชีแต่อย่างใด โดยเฉพาะเมื่อตรวจสอบที่มาของเงินที่นำฝากเข้าบัญชีธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาพิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๑-๐ เอกสารหมาย ร. ๑๘ และเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๒-๙ เอกสารหมาย ร. ๑๙ ที่มีชื่อบัญชีนางรวิวรรณและหรือนายเกรียงศักดิ์ ย้อนกลับไปแล้วยังพบว่ามีที่มาจาก ๑. บัญชีเงินฝากประจำธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาพิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีผู้คัดค้าน เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๓๗๖-๖ เอกสารหมาย ร. ๑๓ จำนวน ๑๐,๐๑๑,๗๘๓.๕๖ บาท โดยฝากเข้าบัญชีเงินฝากชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๙๘-๓ เอกสารหมาย ร. ๑๗ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๐ จำนวน ๕๑๑,๗๘๓.๕๖ บาท ซึ่งผู้คัดค้านก็รับว่าเป็นเงินที่พรรคชาติไทยมอบให้เพื่อใช้ในการเลือกตั้ง มีที่มาจาก ๒. บัญชีเงินฝากของนายสวัสดิ์ เลิศเจริญศิลป์ พี่เขยของผู้คัดค้านที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๑๖๖-๓-๐๑๘๖๕-๑ จำนวน ๔,๐๙๙,๘๓๑.๖๙ บาท ซึ่งนายสวัสดิ์ นายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ต่างให้การและเบิกความว่าเป็นเงินที่ได้จากการซื้อขายข้าวระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีเทพธัญญกิจกับห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ และมีที่มาจาก ๓. การฝากด้วยเงินสด เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยการกระจ่ายเงินเข้าฝากเปิดบัญชีที่ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๗๙-๗ เอกสารหมาย ร. ๑๕ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฝากเปิดบัญชี

เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๘๐-๐ เอกสารหมาย ร. ๑๖ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่เหลืออีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำไปซื้อแคชเชียร์เช็คธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๒๐๒๐๙๗๑ ตามเอกสารหมาย ร. ๔๖ แล้วนำไปฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ไม่ทราบชื่อและเลขที่ ซึ่งนายเกรียงศักดิ์ นายไพโรจน์และนางรวิวรรณต่างให้การและเบิกความเป็นเงินสดที่ได้รับการชำระคืนจากการปล่อยเงินกู้นอกระบบ รวมทั้ง ๓ ยอดดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๒๙,๑๑๑,๖๑๕.๒๖ บาท ต่อมาในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจโดยนายเกรียงศักดิ์ ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท โดยนำเงินฝากทั้ง ๓ บัญชีดังกล่าวมาค้ำประกันการกู้เงินและในเดือนถัดมาได้นำมาชำระเงินกู้ทั้งหมด เมื่อธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ อนุมัติเงินกู้ยืมก็ได้ส่งจ่ายเป็นเช็คธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๐๒๑๒๐๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร. ๘๑ ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ซึ่งในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้มีการแบ่งเงินเข้าบัญชีเงินฝากต่าง ๆ ดังนี้ ๑. ฝากเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๑๖๖-๑๐๐๔๔๙-๑ เอกสารหมาย ร. ๑๑๖ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในวันเดียวกัน ได้ถอนเงินโดยส่งจ่ายเป็นเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๓๙๗๖๖๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้วนำไปฝากเปิดบัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๓๖๘-๒-๑๕๓๕๘-๔ เอกสารหมาย ร. ๒๗ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๒. ฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่บัญชี ๑๖๖-๓-๐๕๖๓๕-๙ เอกสารหมาย ร. ๒๘ จำนวน ๑๐,๔๒๗,๐๐๐ บาท ๓. ฝากเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีนางรวิวรรณ เลขที่ ๑๖๖-๒-๑๑๕๐๖-๘ เอกสารหมาย ร. ๒๙ จำนวน ๗๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อตรวจสอบเส้นทางการเงินของบัญชีเงินฝากดังกล่าว พบว่าสุดท้ายแล้วเงินกู้จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท ได้มีการแบ่งเงินฝากเข้าบัญชีเงินฝากส่วนตัวของ นางรวิวรรณ เลขที่ ๑๖๖-๒-๑๑๕๐๖-๘ ในเวลาต่อมาเป็นจำนวนมาก และนางรวิวรรณยังนำเงินอีกส่วนหนึ่งไปซื้อหลักทรัพย์และเงินลงทุนในนามตนเองอีก ดังนี้

เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม ๑. เมื่อครบกำหนดฝากประจำ ๓ เดือน ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ได้มีการปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าวแล้วแบ่งเงินฝากเข้า ๒ บัญชี คือ (๑) ฝากเปิดบัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาอ่างทอง ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ เอกสารหมาย ร. ๓๐ จำนวน ๑๑,๘๖๙,๒๕๐ บาท ต่อมาเมื่อครบกำหนดได้ดอกเบี้ยได้มีการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๓,๖๘๓,๒๒๙.๐๒ บาท ฝากเข้าบัญชีเงินฝากประจำธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๗๙-๗ เอกสารหมาย ร. ๑๕ และในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒ นางรวีวรรณทำสัญญากู้เงินจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนำเงินในบัญชีดังกล่าวหักชำระเงินกู้ แล้วนำเงินที่กู้ยืมมาไปซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นบุริมสิทธิ-หุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชื่อของนางรวีวรรณ (๒) ฝากเข้าบัญชีเงินฝากส่วนตัวของนางรวีวรรณ ตาม ๓. เป็นเงินจำนวน ๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวน ๑๐,๔๒๗,๐๐๐ บาท ตาม ๒. เมื่อฝากครบกำหนด ๓ เดือน ก็ได้มีการถอนเงินปิดบัญชีจำนวน ๑๐,๗๒๖,๒๑๗.๗๖ บาท แล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวฝากเข้าบัญชีเงินฝากของนางรวีวรรณ ตาม ๓. อีกเป็นจำนวน ๑๐,๗๒๖,๒๑๗.๗๖ บาท รวมแล้วเงินที่ฝากเข้าบัญชีเงินฝากส่วนตัวของนางรวีวรรณ ตาม ๓. เป็นเงินจำนวน ๒๐,๑๓๖,๒๑๗.๗๖ บาท ซึ่งนางรวีวรรณนำเงินจำนวนดังกล่าวไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จดทะเบียนในชื่อของตนเองเกือบ ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้หักเงินค่าซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ผ่านบัญชีเงินฝากตาม ๓. จะเห็นได้ว่าเงินที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ได้มาจากกู้ยืมจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ จำนวน ๓๑,๑๓๗,๐๐๐ บาท ถูกนางรวีวรรณนำไปใช้เป็นการส่วนตัวถึงประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อบ่งชี้ว่าเงินที่มาจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านจำนวน ๑๐,๐๑๑,๗๘๓.๕๖ บาท ที่อ้างว่าเป็นเงินกู้นอกระบบจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเงินจากบัญชีเงินฝากของนายสวัสดิ์พีเชยของผู้คัดค้านที่อ้างว่าเป็นเงินจากการซื้อขายข้าวจำนวน ๔,๐๙๙,๘๑๓.๗๐ บาท ไม่ใช่เงินที่ได้จากการประกอบธุรกิจโรงสีอันเป็นเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจตามที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างดังจะเห็นได้ว่า นางรวีวรรณแจ้งว่าหุ้นที่ซื้อมานั้นเป็นเงินของตน ผู้คัดค้านจึงได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินไว้ เพราะหากเป็นเงิน

ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจจริง ก็ควรจะผ่านบัญชีโรงสีทั้งสามบัญชีข้างต้น และนางรวิวรรณไม่ควรมีสิทธิเบิกถอนเงินไปใช้เป็นการส่วนตัวในลักษณะเป็นเงินของตนเองเช่นนี้ได้ และเมื่อเป็นเงินส่วนตัวของนางรวิวรรณจึงเป็นเหตุผลให้นายไพโรจน์ต้องมอบอำนาจให้นางรวิวรรณ เบิกถอนเงินได้แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งในเรื่องนี้ผู้คัดค้านเองก็รับว่า เงินในบัญชีเงินฝากประจำธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๙๘-๓ เอกสารหมาย ร. ๑๗ ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของผู้คัดค้านจริงที่ได้รับการสนับสนุนจากพรรคชาติไทย เพื่อใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เนื่องจากผู้คัดค้านยังไม่มี ความจำเป็นต้องใช้เงิน จึงให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจยืมไปใช้จ่ายหมุนเวียนในการประกอบธุรกิจ จำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากเลือกตั้งเสร็จในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๙ จนถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๐ จึงได้ทยอยถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของโรงสีกลับคืนมาเพื่อนำไปใช้จ่ายกิจกรรมทางการเมือง จนหมดแล้ว นอกจากนี้ยังปรากฏจากคำให้การและคำเบิกความของนางพวงรัตน์ ชัยบุตร เลขานุการของ นายเดช บุญ-หลง อดีตเหรียญกษาปณ์พรรคชาติไทยว่า ในช่วงปลายปี ๒๕๓๙ ที่มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยมอบเงินสนับสนุนทางการเมืองให้แก่สมาชิกพรรคที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งรวมถึงผู้คัดค้านด้วย การมอบเงินให้แก่ผู้คัดค้านจะให้ เป็นเงินสดอย่างเดียวไม่มีการส่งจ่ายเป็นเช็ค ผู้คัดค้านได้รับการสนับสนุนเป็นเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเงินในบัญชี เงินฝากของผู้คัดค้านดังกล่าวเป็นเงินก้อนเดียวกับเงินสนับสนุนจากพรรคชาติไทยหรือไม่ เงินสด จำนวนมากถึงกว่า ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เชื่อว่านางพวงรัตน์จำได้ไม่ผิดพลาด ที่ผู้คัดค้านอ้างว่า ได้รับเงินช่วยเหลือจากพรรคชาติไทยในการเลือกตั้งเพียง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่ตรงกับความจริง ที่ผู้คัดค้านและนายไพโรจน์อ้างว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจยืมเงินของผู้คัดค้าน เพื่อสร้างเครดิตและใช้ในการหมุนเวียนประกอบธุรกิจก็ไม่สมเหตุผลเพราะเมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจยืมเงินจากผู้คัดค้านมาแล้วนำไปฝากเปิดบัญชีเงินฝากที่ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ลักษณะเป็นการฝากประจำ ๓ เดือน เพื่อประโยชน์ในการรับดอกเบี้ยเงินฝาก ไม่ใช่เป็นการฝากออมทรัพย์หรือกระแสรายวันเมื่อเรียกในลักษณะที่พร้อมจะนำไปใช้หมุนเวียนทางธุรกิจ ของโรงสีได้ทันที ทั้งไม่ปรากฏว่าได้ใช้เงินไปในการประกอบธุรกิจค้าขายข้าวกับบุคคลอื่นตามที่อ้างแต่อย่างใด ที่ผู้คัดค้านต่อสู้ว่า มีการถอนเงินโดยส่งจ่ายเป็นเช็คจากบัญชีกระแสรายวันของห้างหุ้นส่วนจำกัด

โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจใช้คืนแก่ผู้คัดค้านไปแล้วตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๐ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๐ นั้น จากการตรวจสอบบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชี ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษเจริญกิจ เลขที่ ๑๖๖-๑-๐๐๔๔๙-๑ เอกสารหมาย ร. ๑๑๖ แผ่นที่ ๑๑๐๙ ถึง ๑๑๑๖ ซึ่งเป็นบัญชีที่นายไพโรจน์อ้างว่าได้ทยอยส่งจ่ายเป็นเช็คชำระหนี้คืนแล้ว กลับไม่ปรากฏหลักฐานว่า มีการถอนเงินโดยส่งจ่ายเป็นเช็คตามข้อต่อสู้แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้คัดค้านและนายไพโรจน์ว่ามีการคืนเงินให้แก่ผู้คัดค้านไปแล้ว จึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น นายไพโรจน์ นายเกรียงศักดิ์และนางรวีวรรณต่างเบิกความอ้างว่าเป็นเงินที่ได้รับมาจากการปล่อยเงินกู้นอกระบบให้แก่ นางชื่น ขโลธร และนายธงชัย หิรัญเลขาวิช แต่ก็ไม่มีความหลักฐานสัญญากู้ยืม หลักฐานการชำระหนี้ หลักฐานอื่น ๆ หรือพยานบุคคลมายืนยันว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินที่ได้มาจากการรับชำระหนี้เงินกู้นอกระบบจาก นางชื่นและนายธงชัยจริง จึงไม่น่าเชื่อว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่มาจาก การปล่อยเงินกู้นอกระบบ ให้แก่นางชื่นและนายธงชัย นอกจากนี้เงินที่มาจากบัญชีเงินฝากของนายสวัสดิ์พีเชยของผู้คัดค้าน จำนวน ๔,๐๙๙,๘๑๓.๗๐ บาท ซึ่งกล่าวอ้างว่าเป็นเงินจากการซื้อขายข้าวระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีเทพธัญญกิจ นั้น นายไพโรจน์ นายเกรียงศักดิ์ และนายสวัสดิ์ต่างเบิกความสอดคล้องกันว่า มีการซื้อขายข้าวระหว่างกันเพียงครั้งเดียว เมื่อตรวจสอบที่มา ของเงินจำนวน ๔,๐๙๙,๘๑๓.๗๐ บาท พบว่ามาจากการฝากเงินจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของโรงสีเทพธัญญกิจ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๖๖-๓-๐๑๘๖๕-๑ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เป็นการฝากประจำ เมื่อฝากครบกำหนดได้ดอกเบี้ย ๓ เดือน เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แล้วก็มีการถอนเงิน พร้อมดอกเบี้ยรวม ๔,๐๙๙,๘๑๓.๗๐ บาท ฝากเข้าบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ที่ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๙๘-๓ ในวันเดียวกัน จึงไม่น่าเชื่อว่า เงินจำนวน ๔,๐๙๙,๘๑๓.๗๐ บาท เป็นเงินที่นายสวัสดิ์นำมาชำระค่าซื้อข้าว เพราะหากเป็นการทำธุรกิจ ซื้อขายข้าวกันระหว่างโรงสีทั้งสองแห่งก็ไม่ควรมีเพียงครั้งเดียว อีกทั้งจำนวนเงินที่ชำระในการซื้อขายกัน ยังรวมดอกเบี้ยเงินฝากเมื่อครบกำหนด ๓ เดือนไว้ ซึ่งผิดวิสัยของการทำธุรกิจค้าขายทั่วไป จึงน่าจะเป็นเงิน ของผู้คัดค้านที่นำมาฝากไว้ในบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีเทพธัญญกิจ เมื่อได้รับดอกเบี้ย เงินฝากประจำแล้วจึงถอนและนำมาฝากเข้าบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ

ซึ่งต่อมานางรวีวรรณก็ได้นำเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว
หจก.โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการได้นำไปใช้ในกิจการของตนแต่อย่างใด ทั้งจากการตรวจสอบยังพบว่า
มีการฝาก-ถอนเงินระหว่างบัญชีเงินฝากส่วนตัวของนางรวีวรรณกับบัญชีเงินฝากในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการที่มีเงินจำนวน ๓ ยอดดังกล่าวฝากอยู่จำนวนหลายครั้งและเป็นจำนวนมาก
โดยนางรวีวรรณเป็นผู้ทำรายการฝาก-ถอนเงินด้วยตนเอง เช่น ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย
จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ เลขที่บัญชี
๑๖๖-๒-๑๑๕๐๖-๘ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ประมาณ ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
นำไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๒ จำนวน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำไปซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิ-หุ้นกู้บุริมสิทธิ ในชื่อนางรวีวรรณ ที่นางรวีวรรณ
เบิกความว่า เป็นเงินงงสี่ที่มารดายกให้จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ
โดยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุน ทั้งยังขัดกับข้อตกลงแบ่งทรัพย์สินที่ยืนยันว่านางรวีวรรณไม่มีส่วนได้เสีย
กับเงินงงสี่ แม้หุ้นใน หจก.โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็ยังต้องคืนให้แก่นายเกรียงศักดิ์
และนายไพโรจน์ตามธรรมเนียมจีน การกล่าวอ้างของผู้คัดค้านจึงขัดต่อข้ออ้างของตนเอง ทั้งลักษณะ
การเบิกถอนเงินและการใช้จ่ายเงินดังกล่าวกลับแสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดว่า นางรวีวรรณหรือผู้คัดค้าน
เป็นเจ้าของเงินที่แท้จริง แต่ฝากเงินไว้ในบัญชีเงินฝากในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ
ที่ผู้คัดค้านอ้างว่า เหตุที่ใช้ชื่อบุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของบัญชีเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๐๕๘๑-๐ และเลขที่
๑๔๑-๓-๐๐๔๘๒-๙ เนื่องจากการเปิดบัญชีในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ
ซึ่งเป็นนิติบุคคลจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก เช่นในปี ๒๕๔๒ ห้างถูกกรมสรรพากรเรียกเก็บภาษี
เงินฝากย้อนหลัง จึงเปลี่ยนชื่อบัญชีเป็นชื่อของบุคคลธรรมดาแทนเพื่อให้เสียภาษีน้อยลง
แต่เมื่อตรวจสอบหนังสือของนายเกรียงศักดิ์ซึ่งลงนามในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ ฉบับลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงสรรพากรจังหวัดอ่างทอง
เอกสารหมายเลข ร. ๑๑๖ แผ่นที่ ๑๐๕๐ ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับเงินในบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีที่ถูกเรียกเก็บภาษี
เพิ่มเติมว่า เงินในบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีเป็นเงินเก็บส่วนตัวที่ฝากในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจการ เหตุที่นำมาฝากในนามของห้างเพราะไม่เข้าใจในข้อกำหนดและได้รับคำแนะนำ
จากเจ้าหน้าที่ของธนาคารว่าถ้าฝากในนามของห้างจะถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายน้อยกว่า อันเป็นการกล่าวอ้าง

ข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกันไม่อาจรับฟังได้ พยานและหลักฐานในชั้นไต่สวนรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้คัดค้านและนางรวิวรรณเป็นเจ้าของเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวน ๑๐,๐๑๑,๗๘๓.๕๖ บาท และเงินจำนวน ๔,๐๘๘,๘๑๓.๗๐ บาท โดยเป็นเงินที่ผู้คัดค้านได้มาในช่วงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี ๒๕๓๙ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ซึ่งส่วนหนึ่งมีที่มาจากเงินสนับสนุนจากพรรคชาติไทย จำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอีกส่วนที่เหลือไม่ทราบที่มาของเงิน โดยผู้คัดค้านนำไปฝากเปิดบัญชี ในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ ซึ่งเป็นธุรกิจในเครือญาติภริยาเพื่อปกปิด ไม่ให้ผู้อื่นทราบว่าผู้คัดค้านมีเงินจำนวนมากและปกปิดที่มาของเงินดังกล่าว หลังจากนั้นผู้คัดค้าน ใช้วิธีการให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจทำสัญญากู้เงินจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ แล้วนำเงินที่ผู้คัดค้านได้มาทั้งหมดชำระหนี้เงินกู้ยืม ส่วนเงินกู้ยืม ซึ่งกลายเป็นเงินที่มีที่มาถูกต้องจากการทำธุรกรรมผ่านธนาคารก็ได้กระจายเข้าฝากบัญชีส่วนตัวของ นางรวิวรรณและฝากในบัญชีเงินฝากชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจอีกหลายบัญชี ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ส่งผลให้ผู้คัดค้านต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ผู้คัดค้าน จึงยื่นบัญชีแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นครั้งแรก ในกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครั้งที่ ๑) โดยแสดงบัญชีเงินฝากในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ จำนวน ๕ บัญชี ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากที่มีเงินทั้ง ๓ ยอดดังกล่าวข้างต้นฝากอยู่ ส่วนที่ผู้คัดค้านมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงถึงเหตุที่แสดงบัญชีเงินฝากในข้อ ๑ ถึง ๕ ในกรณีเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครั้งที่ ๑) ว่าเนื่องจากเป็นการยื่นบัญชีครั้งแรกตามกฎหมายใหม่ ผู้คัดค้าน ไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติ และช่วงนั้นยังเป็นที่สับสนกันอยู่ไม่แน่ใจว่าต้องปฏิบัติอย่างไร จึงแสดงบัญชีเงินฝากธนาคาร ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจไว้ก่อนเพราะภริยามีหุ้นส่วนอยู่ นั้น จากการตรวจสอบ บัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่ง เอกสารหมาย ร. ๑ แล้วพบว่าผู้คัดค้านได้แบ่งรายการเงินฝาก ในธนาคารพาณิชย์เป็น ๓ หัวข้อ คือ ๑. เงินฝากของผู้คัดค้าน ๒. เงินฝากของนางรวิวรรณ และ ๓. เงินฝากของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดยผู้คัดค้านได้แสดงรายการ เงินฝากแยกไว้ชัดเจนว่า เงินส่วนใดเป็นเงินของตนเองและคู่สมรส และเงินส่วนใดเป็นเงินของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ จะเห็นได้ว่า ผู้คัดค้านจงใจที่จะไม่แสดงว่าตนหรือ

นางรวีวรรณเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เพราะหากผู้คัดค้านประสงค์จะแสดงเงินฝากดังกล่าวว่าเป็นเงินของตนเองจริงแล้ว คงจะนำเงินที่ได้มา ในช่วงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ฝากไว้ในบัญชีเงินฝาก ของตนเองแทนที่จะฝากไว้ในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ หรือควรแจ้งในบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินว่ามีเงินของผู้คัดค้านหรือของนางรวีวรรณฝากอยู่ในบัญชีเงินฝากชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจที่แสดงมา แต่ผู้คัดค้านก็หาทำเช่นนั้นไม่ หลังจากผู้คัดค้านแสดงบัญชีเงินฝาก ข้อ ๑ ถึง ๕ ดังกล่าว ในการยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ แล้ว ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ได้มีการถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ในข้อ ๑ ถึง ๓ และข้อ ๕ โดยแบ่งเงินเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ โดย นางรวีวรรณ เลขที่ ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ จำนวน ๑๑,๘๖๙,๒๕๐ บาท ส่วนที่ ๒ ฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๖๖-๒-๑๑๕๐๖-๘ ชื่อบัญชี นางรวีวรรณ จำนวน ๑๙,๔๒๖,๒๑๗.๗๖ บาท ต่อมาในวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ นางรวีวรรณถอนเงินในส่วนที่ ๒ ที่อยู่ในบัญชีเงินฝากของตนเองเพื่อไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในชื่อของ นางรวีวรรณเป็นเงินประมาณ ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันเดียวกับ วันที่ผู้คัดค้านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นางรวีวรรณ ถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของตนเองที่เหลือจากการซื้อหุ้นจำนวน ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ เพื่อรวมกับเงินในส่วนที่ ๑ ของผู้คัดค้าน ที่ยังฝากอยู่ในบัญชีเงินฝากดังกล่าว รวมเงินทั้งสองส่วนที่เหลือจากการซื้อหุ้นเป็นเงินประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านได้ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการยื่นบัญชีเป็นครั้งที่ ๒ โดยแสดงหุ้นของนางรวีวรรณ ที่นำเงินของผู้คัดค้านไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๑๔,๐๘๖,๙๘๙ บาท และแสดงบัญชีเงินฝาก ของนางรวีวรรณที่มีการถอนเงินจำนวน ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท ออกจากบัญชีเงินฝากในวันที่ผู้คัดค้าน เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยแสดงยอดเงินคงเหลือเพียง ๙๖,๕๙๗.๐๓ บาท

เท่านั้น ส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชี
ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่บัญชี ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ ที่มีเงินของผู้คัดค้าน
ใน ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ดังกล่าวรวมอยู่ด้วยเป็นเงินประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้าน
ก็ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากดังกล่าวในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้องแต่อย่างใด ต่อมานางรวิวรรณถอนเงินเกือบทั้งหมด
จากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่บัญชี ๒๙๓-๒-๐๒๗๘๙-๖ ที่มีเงินของผู้คัดค้านฝากอยู่ แล้วนำฝาก
เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๔๔๗๙-๗ โดยนางรวิวรรณเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเช่นเดิม
ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ นางรวิวรรณถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน)
ดังกล่าวเพื่อนำไปซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิ-หุ้นกู้บุริมสิทธิของบริษัทมหาชนจำกัดธนาคารกสิกรไทย เป็นเงิน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเข้ารับตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในวันเดียวกันคือ ในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้คัดค้าน
ยื่นบัญชีทั้ง ๒ กรณีดังกล่าว โดยแสดงหุ้นกู้ด้อยสิทธิ-หุ้นกู้บุริมสิทธิที่นางรวิวรรณซื้อมาจำนวน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่เหลือจากการแบ่งเงินมาซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิ-หุ้นกู้บุริมสิทธิ
ซึ่งอยู่ในบัญชีเงินฝากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) ในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ
ผู้คัดค้านก็ยังไม่แสดงเช่นเดิม แต่ต่อมาในเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ นางรวิวรรณถอนเงินจากบัญชี
เงินฝากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ
ที่มีเงินของผู้คัดค้านฝากอยู่ แล้วนำไปฝากเปิดบัญชีเงินฝากใหม่ที่ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน)
สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๒-๙ และเลขที่ ๑๔๑-๓-๐๕๕๘๑-๐ โดยใช้ชื่อนางรวิวรรณ
และหรือนายเกรียงศักดิ์เป็นเจ้าของบัญชี แต่เมื่อถึงเวลาที่ผู้คัดค้านจะต้องยื่นบัญชีในกรณี พ้นจากตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครั้งที่ ๑) ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นางรวิวรรณถอนชื่อของตนเอง
ออกจากการเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ก่อนที่ผู้คัดค้านจะมีหน้าที่
ยื่นบัญชีเพียง ๙ วันเท่านั้น ซึ่งกรณีนี้ผู้คัดค้านและนางรวิวรรณอ้างเหตุผลของการถอนชื่อนางรวิวรรณ
ออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวว่า เพราะเป็นเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ
ไม่ใช่เงินของนางรวิวรรณ หากแสดงบัญชีเงินฝากดังกล่าวมาจะถูกญาติพี่น้องเข้าใจผิดว่านางรวิวรรณ

ถือเอาเป็นของตนเอง แต่เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินของผู้คัดค้านและนางรวิวรรณที่เหลือจากการที่นางรวิวรรณนำไปซื้อหุ้น และนำไปฝากไว้ในบัญชีเงินฝากชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ มิใช่เงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจแต่อย่างใด การถอนชื่อนางรวิวรรณออกจากการเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากก่อนวันที่ผู้คัดค้านจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครั้งที่ ๑) ต่อผู้ร้องเพียง ๙ วัน หรือการถอนเงินจำนวน ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท ออกจากบัญชีเงินฝากในชื่อของนางรวิวรรณในวันเดียวกับวันที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยแสดงยอดเงินคงเหลือเพียง ๙๖,๕๕๗.๐๓ บาท จึงแสดงให้เห็นเจตนาของผู้คัดค้านที่ต้องการจะปกปิดที่มาของเงินที่นำมาฝากในบัญชีเงินฝากดังกล่าวในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องจำนวน ๔ ตำแหน่ง ๙ กรณี องค์กรของผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของผู้คัดค้านเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า ผู้คัดค้านจงใจปกปิดบ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง หรือไม่ เห็นว่า วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙ นายสุรเชษ ทำสัญญาซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ และ ๑๔๓๖๑ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง รวม ๒ โฉนด ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๖๔ จากนางเอมอร ตั้งเกียรติตระกูล ในราคา ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดอ่างทองประเมินราคาที่ดินทั้งสองแปลงว่ามีราคารวมเป็นเงิน ๑,๓๙๑,๕๕๐ บาท และนำที่ดินทั้ง ๒ แปลงไปจำนองกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุพรรณบุรี เพื่อเป็นประกันการกู้เงินจากธนาคารดังกล่าวจำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่วงเงินกู้ยืมเกินอำนาจของผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุพรรณบุรี ที่จะสามารถอนุมัติ จึงได้ส่งเรื่องเข้าไปที่สำนักงานใหญ่และได้รับอนุมัติให้กู้ยืมในวงเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจำนองที่ดินและสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข ร. ๑๖๙ โดยต้องผ่อนชำระเดือนละ ๑๔๐,๔๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๕ ปี ต่อมานายไพโรจน์พี่ชายของนางรวิวรรณภริยาผู้คัดค้านได้ขอซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๖๐ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ ๓ ไร่ ๒๔ ๑/๑๐ ตารางวา จากนายสุรเชษ

ในราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เอกสารหมาย ร. ๑๖๒ และวางมัดจำไว้เป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดโอนกรรมสิทธิ์ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งขณะที่ทำสัญญาที่ดินแปลงดังกล่าวติดจำนองอยู่ที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยนายสุรเชช จะทำหน้าที่ผ่อนชำระกับธนาคารและเมื่อผ่อนชำระหนี้กับธนาคารหมดแล้วก็จะโอนที่ดินแปลงดังกล่าว ให้แก่นายไพโรจน์ แล้วนายไพโรจน์จะชำระราคาส่วนที่เหลือจำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ นายสุรเชชโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวให้นายไพโรจน์ ซึ่งนายไพโรจน์ชำระเงินให้นายสุรเชชเป็นแคชเชียร์เช็คจำนวน ๒ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการปลูกสร้างบ้านบนที่ดิน มีพันตำรวจตรี ก้องกาญจน ฉันทปรีดา เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ โดยไม่รับเงินค่าจ้างออกแบบบ้าน นายวิทยา เชื้อไสย เป็นวิศวกรควบคุมการก่อสร้าง นายสุรเชช รับจ้างถมที่ดินและซื้อวัสดุก่อสร้างจากร้านกือหลีของนางเอมอร ส่วนการขออนุญาตปลูกสร้างบ้าน นายไพโรจน์อ้างว่าเคยทำหนังสือขออนุญาตพร้อมส่งแบบแปลนการก่อสร้างต่อสุขาภิบาลศาลเจ้าโรงทอง ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ แต่จากการตรวจสอบของเทศบาลศาลเจ้าโรงทอง (เดิมเป็นสุขาภิบาลศาลเจ้าโรงทอง) ไม่พบคำขออนุญาต นายไพโรจน์จึงได้ยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อเทศบาลศาลเจ้าโรงทอง เอกสารหมาย ร. ๑๖๒ แผ่นที่ ๑๗๐๒ โดยเทศบาลได้รับคำขอดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และออกใบอนุญาตปลูกสร้างดังกล่าวเป็นอาคารพักอาศัย ๑ หลัง สูง ๓ ชั้น กว้าง ๑๘ เมตร ยาว ๑๘ เมตร เนื้อที่ ๙๗๒ ตารางเมตร นายไพโรจน์ยืนยันว่าบ้านหลังดังกล่าวเป็นของตน โดยใช้เงินของงongสีที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจโรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ กำหนดงบประมาณ ในการปลูกสร้างไว้ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่งบประมาณบานปลายเป็น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท บ้านมีลักษณะเป็นบ้านตึก ๓ ชั้น มีห้องใต้ดิน ๑ ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องโถงรับแขก ชั้นที่ ๒ เป็นห้องนอนของผู้คัดค้านและห้องนอนอื่น ๆ รวม ๕ ห้อง ชั้น ๓ เป็นห้องพระและห้องรับแขก ชั้นใต้ดิน เป็นห้องสันตนาการ และห้องแสดงผลงานของผู้คัดค้าน ตามภาพถ่ายหมาย ร. ๑๗๒ จากการตรวจสอบบุคคลของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจที่ยื่นต่อกรมสรรพากร ปรากฏว่าปี ๒๕๓๙ มีรายได้ ๑๗,๗๔๕,๙๐๐.๐๐ บาท มีกำไรสุทธิ ๗๖,๒๓๑.๓๘ บาท ปี ๒๕๔๐ มีรายได้ ๓๒,๒๒๔,๓๐๐.๐๐ บาท มีกำไรสุทธิ ๔๐๕,๓๑๑.๔๔ บาท ปี ๒๕๔๒ มีรายได้ ๒๕,๕๒๐,๐๙๗.๘๐ บาท มีกำไรสุทธิ ๔๘๐,๐๖๒.๙๓ บาท ปี ๒๕๔๓ มีรายได้ ๒๔,๘๒๙,๗๐๙.๗๓ บาท มีกำไรสุทธิ ๔๒๕,๒๖๔.๒๙ บาท

ตามเอกสารหมาย ร. ๑๕๗ จำนวนเงินหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากและงบบุคลากรห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจในช่วงปี ๒๕๓๙ ถึง ๒๕๔๔ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ มีรายได้เพียงพอที่จะปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวได้ ปัญหาที่จะต้องพิจารณามีว่า เงินที่นำมาปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวเป็นเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจหรือไม่ นายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ ต่างให้การและเบิกความว่า เงินที่นำมาปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวเป็นเงินของงงสีจากบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีนายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ เลขที่บัญชี ๓๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘ โดยส่วนใหญ่ใช้เงินสดซื้อวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างต่าง ๆ จากร้านกือหลี จะมีบางครั้งเท่านั้นที่เงินสดไม่พอนายเกรียงศักดิ์ก็จะส่งจ่ายเป็นเช็ค จากการตรวจสอบใบส่งของชั่วคราวของร้านกือหลีในช่วงปี ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๔๔ เอกสารหมาย ร. ๑๖๑ จะปรากฏชื่อของนายไพโรจน์ ในช่องของผู้ซื้อ และข้าง ๆ รายการอุปกรณ์ก่อสร้างที่ส่งมาจะปรากฏข้อความว่า “จดบัญชีแล้ว” แสดงให้เห็นว่าในการส่งของแต่ละครั้งจะยังไม่มีการชำระเงินในทันที แต่จะชำระเป็นงวด ๆ ไป ตรงกับคำให้การของนางเอมอรว่าหากส่งวัสดุก่อสร้างยอดเงินถึงประมาณ ๘๐,๐๐๐ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก็จะมากับเงินครั้งหนึ่ง และการเก็บเงินในแต่ละครั้งไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่นายไพโรจน์ แต่จะคิดราคาตามรายการวัสดุที่ปรากฏตามใบส่งของที่ให้นายไพโรจน์ไปแต่เมื่อตรวจสอบบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ ชื่อบัญชีนายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์ เลขที่บัญชี ๓๖๘-๐๓๔๕๗๗-๘ เอกสารหมาย ร. ๓๒ พบว่ามีการฝากเงินเข้าครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เกือบทุกรายการ และมีการถอนเงินครั้งละหลายล้านบาทอันเป็นเงินที่ได้จากการค้าขายข้าวสารกับ บริษัทเกษตรพูลผล จำกัด ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว ไม่มีรายการใดที่สอดคล้องสัมพันธ์กันกับค่าวัสดุก่อสร้างตามใบส่งของเอกสารหมาย ร. ๑๖๑ ที่นายไพโรจน์และนายเกรียงศักดิ์อ้างว่าค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ใช้เงินสดในการปลูกสร้าง แต่การนำเงินสดที่ได้จากการประกอบธุรกิจโรงสีไปจ่ายเป็นค่าปลูกสร้างบ้านจำนวนมากถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็น่าจะต้องลงรายละเอียดค่าใช้จ่ายในบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด เพื่อเป็นหลักฐานทางบัญชีไว้บ้างเพราะเป็นเงินของงงสี แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีการลงรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวไว้เลย ที่อ้างว่าเหตุที่ไม่ได้ลงบัญชีของห้างเนื่องจากที่ดินยังไม่ได้โอนเป็นของห้างก็ไม่มีเหตุผลเพียงพอให้รับฟัง กลับได้ความว่า พันตำรวจตรี ก้องกาญจนผู้ออกแบบบ้าน และนายวิทยาผู้ควบคุมการก่อสร้างต่างให้ถ้อยคำว่า ไม่คิดค่าแรงในการออกแบบบ้าน

และควบคุมการก่อสร้าง จะมีเพียงการจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างชื่อนายนิதியี่ไม่ทราบนามสกุลเท่านั้น ที่จ่ายค่าแรงซึ่งน่าจะชำระเป็นเงินสด นอกจากนี้ในการถมดินเพื่อปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าว ได้มีการว่าจ้างนายสุรเชษเป็นผู้ถมดินซึ่งจ่ายเป็นเงินสดเช่นเดียวกัน ส่วนเงินที่นายไพโรจน์ใช้ชำระค่าที่ดิน ให้แก่นายสุรเชษก็เบิกถอนมาจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาวิเศษชัยชาญ เลขที่บัญชี ๑๖๖-๑๐๐๔๔๙-๑ ซึ่งเป็นบัญชีเดียวกันกับที่นางรวิวรรณเคยนำเงินที่กู้จากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปฝากไว้ก่อนย้ายเงินมาฝากในบัญชีของตนในเวลาต่อมา นอกจากนี้ปรากฏว่าผู้ตัดค่าน้ำเข้าเกี่ยวข้องกับตั้งแต่ขั้นตอนที่นายสุรเชษขอกู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อซื้อที่ดินจากนางเอมอร โดยติดต่อสอบถามและติดตามเรื่องการขอกู้ของนายสุรเชษจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ ในขั้นตอนการปลูกสร้างก็เป็นผู้จัดหาสถาปนิกออกแบบบ้าน หลังจากบ้านสร้างเสร็จแล้วนางรวิวรรณซึ่งเป็นภริยาของผู้ตัดค่าน้ำเข้ามาพักอาศัยเป็นประจำ ส่วนนายเกรียงศักดิ์ นางสาวงามทิพย์และนางสาวมณีไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านหลังดังกล่าว จากการตรวจสอบภายในบ้านมีห้องใต้ดิน ๑ ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องโถงรับแขกโดยมีรูปภาพของผู้ตัดค่าน้ำ และครอบครัวติดอยู่ ชั้นที่ ๒ เป็นห้องนอนของผู้ตัดค่าน้ำ และห้องนอนอื่น ๆ รวม ๕ ห้อง ชั้น ๓ เป็นห้องพระและห้องรับแขก ชั้นใต้ดินเป็นห้องสันตนาการ และห้องแสดงผลงานของผู้ตัดค่าน้ำ แม้จะปรากฏหลักฐานจากทางราชการว่านายไพโรจน์เป็นผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อเทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง และได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แต่เหตุที่นายไพโรจน์เป็นผู้ยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวเนื่องจากการลงข่าวทางหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่าผู้ตัดค่าน้ำปลูกสร้างบ้านมูลค่ากว่า ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในเขตเทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทองได้ตรวจสอบเอกสารแล้วไม่พบการขออนุญาตปลูกสร้างบ้านหลังที่ปรากฏเป็นข่าว นายไพโรจน์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ชี้แจงต่อเทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทองว่าเคยทำหนังสือขออนุญาตปลูกสร้างพร้อมส่งแบบแปลนการก่อสร้างต่อทางสุขาภิบาลตำบลศาลเจ้าโรงทองไว้แล้วตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ แต่เอกสารการขออนุญาตได้สูญหายไป จึงขอยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อเทศบาลศาลเจ้าโรงทองอีกครั้ง และได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างดังกล่าว จากตรวจสอบแบบแปลนบ้านหลังดังกล่าว ตามเอกสารหมาย ร. ๑๖๒ แผ่นที่ ๑๖๘๙ พบว่ามีการลงข้อความด้านขวามือล่างสุดของแบบแปลนว่า DATE : FEB ๑๙๙๘

ซึ่งหมายความว่าแบบแปลนบ้านเพิ่งจัดทำขึ้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ที่นายไพโรจน์ชี้แจงต่อเทศบาลศาลเจ้าโรงทองว่าเคยยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคารพร้อมส่งแบบแปลนการก่อสร้างไปแล้ว เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นไปได้ที่น่าเชื่อว่าการปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวไม่ได้มีการยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อเทศบาลศาลเจ้าโรงทอง แต่เมื่อหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าบ้านเป็นของผู้คัดค้าน และตั้งข้อสังเกตถึงความร้ายแรงของผู้คัดค้าน จึงได้มีการไปยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารย้อนหลัง โดยผู้คัดค้านแก้ไขชื่อในแบบแปลนใหม่เป็นชื่อของนายไพโรจน์แทน โดยอ้างว่าใบอนุญาตปลูกสร้างฉบับเดิมสูญหายและขอออกใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารใหม่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่าได้ขออนุญาตปลูกสร้างบ้าน โดยถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ต่าง ๆ ของผู้คัดค้านที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวตั้งแต่การกู้เงินธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดิน โดยฝากเรื่องให้นายสุรเชษฐชอกู้เงิน และติดตามเรื่องธนาคารอนุมัติ และหลังจากการซื้อที่ดินของนายสุรเชษฐเพียง ๗ เดือน ก็มีการทำหลักฐานสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินส่วนหนึ่งให้นายไพโรจน์เพื่อปลูกสร้างบ้าน จากนั้นก็ให้พันตำรวจตรี ก้องกาญจน์เขียนแบบบ้าน โดยผู้คัดค้านเป็นผู้กำหนดแบบบ้านที่จะออกแบบและพาไปดูสถานที่ที่จะก่อสร้าง พันตำรวจตรี ก้องกาญจน์เขียนแบบและเสนอให้ผู้คัดค้านตรวจสอบซึ่งผู้คัดค้านเห็นชอบตามแบบเกือบทั้งหมด ทั้งเมื่อบ้านเสร็จครอบครัวยุคของผู้คัดค้านก็เป็นผู้ใช้ประโยชน์จากบ้าน โดยพักอาศัยอยู่ที่บ้านเป็นประจำ มีห้องแสดงผลงานของผู้คัดค้าน มีห้องรับรองประชาชนผู้มาติดต่อผู้คัดค้าน สอดคล้องกับการออกแบบและก่อสร้างตามความต้องการของผู้คัดค้าน มิใช่เพื่อความต้องการของครอบครัวฉัตรบริรักษ์หรือนายไพโรจน์ ประกอบกับนายเกรียงศักดิ์ซึ่งเป็นพี่ชายคนโตและเป็นผู้บริหารกิจการโรงสีที่แท้จริงและเป็นผู้ดูแลเงินทั้งหมดของงศ์กสิ์พักอาศัยอยู่ที่โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ และบ้านที่ตลาดเทศบาลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ส่วนนายไพโรจน์พี่ชายคนที่สอง ซึ่งเป็นผู้ขออนุญาตปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวก็พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๘๘/๑ ตำบลท่าช้าง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นบ้านพักของนายไพโรจน์ที่มีมาก่อนที่จะปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวเป็นหลักภริยาของนายไพโรจน์และบุตรก็พักอาศัยอยู่ที่บ้านในกรุงเทพมหานคร ส่วนนางสาวงามทิพย์และนางสาวมณีน้องสาวอีก ๒ คน ต่างก็แยกย้ายไปพักอาศัยอยู่ที่อื่น จึงเป็นที่เห็นได้ว่าบรรดาพี่น้องของนางรวีวรรณต่างบรรลุนิติภาวะมีบ้านพักอาศัยของตนเองและแยกครอบครัวออกไปนานแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำเงินของงศ์กสิ์จำนวนมากเพื่อมาปลูกสร้างบ้านไว้เป็นที่พักอาศัยของคนในงศ์อีก องค์กรและผู้พิพากษา

จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การปลูกสร้างบ้านหลังดังกล่าวเป็นการสร้างเพื่อประโยชน์ของผู้คัดค้านโดยตรง และใช้เงินของผู้คัดค้านและนางรวิวรรณมิได้ใช้เงินงสี บ้านเลขที่ ๕/๕ ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง จึงเป็นบ้านของผู้คัดค้านและนางรวิวรรณ การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงรายการบัญชีเงินฝาก และบ้านในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตั้งแต่ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมาทุกบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้อง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙

อนึ่ง ระหว่างพิจารณาคดีได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ วรรคสอง โดยพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้พ้นตำแหน่งดังกล่าว เมื่อผู้คัดค้านพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๙/๒๕๕๑ เรื่องอัยการสูงสุดขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคชาติไทย ก่อนวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ อันเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้องตามที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้คัดค้านยื่นบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ระยะเวลาห้าปีจึงต้องนับแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามบทกฎหมายดังกล่าว

พิพากษาว่า นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล ผู้คัดค้าน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง ประกอบ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ลงโทษจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้รับโทษจำคุกมาก่อน
โทษจำคุกเห็นสมควรรอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖
หากผู้คัดค้านไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

นายมานัส เหลืองประเสริฐ

นายฐานันท์ วรรณโกวิท

นายชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม

นายวีระวัฒน์ ปวรอาจารย์

นายชินวิทย์ จินดา เต็มแก้ว

นายวีระพล ตั้งสุวรรณ

นายศิริชัย วัฒนโยธิน

นายเกษม เกษมปัญญา

นายศิริชัย สวัสดิ์มงคล